

lignerne inddroges Spørgsmaalet om en Bevilling af 6 à 8 Millioner til Befæstningen? Nej, det ærede Medlem siger, at enhver kan sætte sig hen og regne Profitten ud. Sa naar det ærede Medlem har stillet sig saaledes overfor Befæstningen, saa vil Befolkningen ikke glemme det, og jeg skal nok hjælpe det ærede Medlem til at bringe det i Erinbring. Befolkningen vil jo ræsonnere ganske simpelt som saa: Hvori har den ærede Rigsdagsmands Tapperhed i den politiske Kamp mod Provvisorismen og Ministeriet hidtil vist sig? Saa vil man ikke glemme, og ikke mindst i den ærede Rigsdagsmands egen Valgtres, at da Provisorierne begyndte i 1884, rejste det ærede Medlem til Hvedrup, hvor han holdt Møde og forklarede, at nu var Kampen ført fra Rigsdagen ud til Vælgerne. Men naar Befolkningen spurgte: Skulle vi tage til Nilsene? saa jagde det ærede Medlem, nej, det vilde han ikke raade til; thi er der noget det ærede Medlem har Respekt for, saa er det for at lugte Rindt. Spurgte Befolkningen, om den skulle gaa til Skatteenægtelse, svarede det ærede Medlem, at det vilde han heller ikke raade til; da det ærede Medlem kom tilbage til København og skulde værges sig imod Presseprovisoriet, hvori viste det ærede Medlem da sin Tapperhed? Saa tog det ærede Medlem en fattig Straaemand til at dække sig bag ved, denne fattige Mand kunde tage imod de Stryg, som Presseprovisoriet mulig vilde tildele efter hvad det ærede Medlem fra Røge og andre skrebe i Bladet. Det er ganske vist en mærkelig Maade at vise Hensyn paa overfor Smaafolk, det er en Maade, der er mere beklagelig end egentlig imponerende. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem ikke skal være saa sikker paa, at Befolkningen vil fæste ubetinget Lid til det ærede Medlems Storhed og Tapperhed paa det ny Felt. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke syntes at interessere mig for Litteratur og Skuespil. Jeg siger jo, jeg interesserer mig for god Litteratur og gode Skuespil, men naar jeg i et Skuespil ser en Helt som Jacob von Thyhøe og den Slags, saa imponerer det mig ikke paa nogen Maade, jeg morer mig over det, men disse Helte kunne ikke imponere mig. Jeg siger, at mit Standpunkt er, at jeg mere og mere kommer til at faa Modbydelighed for al forloren Radikalisme. Den Radikalisme, hvor der staar en Mand bag ved Ordet, en Mand, der sætter alt ind paa sin Overbevisning, den respekterer jeg; men naar jeg ser en Radikalisme, der væsentlig bestaar i Ord og kun i Ord, saa taber jeg Respekten for den. Det ærede Medlem bekyldte os for at ville Forlig. Jeg har ikke talt noget om

Forlig, men jeg vil spørge det ærede Medlem, hvorfor holder han ikke Mandstugt inden for sin egen Vej? Hørte det ærede Medlem ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand fra Vejle i Gaar talte om, at han nu som altid var en forligsøgende Politiker? Det er mærkeligt, at det ærede Medlem fra Røge ikke holder anderledes Mandstugt inden for sit eget Mandstaf; hvorfor kommer han bestandig med disse Bebrejdelser mod os, at det er os, der stadig ere parate til at ville skabe et Forlig, som kan være ulykkebringende for Folk og Land? Det maa være Meningen, siden det ærede Medlem saa stærkt advarede imod den Forhandlingspolitik, som jeg er Talsmand for. Det ærede Medlem fra Røge sagde fremdeles til mig, at jeg i mine Udtalelser om Socialismen har vist, at jeg endog stod til Højre for den ærede Indenrigsminister, idet den nuværende ærede Indenrigsminister i Fjor under Debatten om de sociale Lovforslag udtalte, at naar der kom noget godt fra Socialisterne, hvorfor skulde han saa ikke tage imod det, men det har jeg aldrig bestridt. Naar jeg ser et godt Forslag, er det mig ikke saa meget om at gøre, hvem der har stillet det, som at saa det gennemført, saa stemmer jeg for det, men jeg har ikke set den socialistiske Vovgivningens virksomhed lærlig bestræbe sig for at stille andre Forslag end socialistiske Forslag. Jeg har stadig advaret imod, at Venstre skulde indrette sin Politik efter at blive en socialistisk Politik. Den skal være, hvad den hidtil har været: en Venstrepolitik, og jeg billiger derfor ikke de Udtalelser, jeg hørte af det ærede Medlem for Ringsted, S. R. Lauridsen, som han var saa venlig at tinglæse her i Gaar, at Venstre skulde være en Fortrop for Socialisterne. Det ønsker jeg ikke. Jeg ønsker, at Venstre skal vedblive at være Venstre, men jeg ønsker ikke, at Stellet skal sættes ud mellem Venstre og Socialisterne. Det var en højt mærkværdig Forklaring, det ærede Medlem fra Ringsted gav i saa Henseende, jeg vil ikke sige, den var videre aandrig. Han vilde forklare denne sin Udtalelse om, at Venstre skulde være Fortroppen for Socialisterne, dermed, at det gif saadan, som det altid gaar, at den ene Slægt løste den anden af, og i sine Underjøgelse om Menneskeslægtenes Udvikling var det ærede Medlem kommet til det Resultat, at der havde været en Slægt før os, der var Højre, og nu var der en Slægt, som var Venstre, men der vilde komme en Slægt efter os, og den vilde efter det ærede Medlems Mening blive socialistisk. Men den Opfattelse deler jeg ikke. Jeg har den Op-